# NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
# ANTONIO TIZZANO
prednesené 7. septembra 2004 [1]

1. V prejednávanej veci ide o odvolanie podané spoločnosťou José Martí Peix SA proti rozsudku Súdu prvého stupňa vyhlásenému 13. marca 2003, José Martí Peix/Komisia, T-125/01 (Zb. s. II-865, ďalej len „napadnutý rozsudok"), ktorým bola zamietnutá žaloba o neplatnosť podaná touto spoločnosťou proti rozhodnutiu Komisie z 19. marca 2001 o znížení pomoci poskytnutej projektu založenia spoločného podniku v odvetví rybolovu (ďalej len „napadnuté rozhodnutie") [2].

## I — Právny rámec

*Nariadenia (EHS) č. 4028/86 a č. 1956/91*

2. S cieľom chrániť rybolovné zdroje Spoločenstva pred nadmerným rybolovom prijalo Spoločenstvo viaceré opatrenia, ktorých cieľom je zníženie počtu plavidiel tvoriacich rybársku flotilu Spoločenstva.

3. Jedným takýmto opatrením zavedeným v súčasnosti už zrušeným nariadením Rady (EHS) č. 4028/86 (ďalej len „nariadenie č. 4028/86") [3], ktoré má v prejednávanej veci zvláštny význam, bolo poskytovanie pomoci spoločnostiam založeným vlastníkmi lodí Spoločenstva a príslušníkmi tretích krajín (známym ako „spoločné podniky") s cieľom využívania rybolovných zdrojov týchto tretích krajín pomocou plavidiel plávajúcich pod vlajkou členského štátu a registrovaných v prístave Spoločenstva, ktoré mali byť definitívne prevedené do dotknutej tretej krajiny (články 21a a 21b ods. 2 uvedeného nariadenia).

1 — Jazyk prednesu: taliančina.

2 — Rozhodnutie Komisie z 19. marca 2001 o znížení pomoci, ktorá bola poskytnutá José Martí Peix SA rozhodnutím Komisie C(91) 2874, konečné znenie/11 zo 16. decembra 1991 v znení rozhodnutia Komisie C(93) 1131, konečné znenie/4 z 12. mája 1993 na projekt založenia spoločného podniku v odvetví rybného hospodárstva.

3 — Nariadenie Rady (EHS) č. 4028/86 z 18. decembra 1986 o opatreniach Spoločenstva na zlepšenie a prispôsobenie štruktúr v sektore rybolovu a akvakultúry [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 376, 1986, s. 7), zmenené a doplnené nariadením Rady (EHS) č. 3944/90 z 20. decembra 1990 (Ú. v. ES L 380, 1990, s. 1), nariadením Rady (EHS) č. 2794/92 z 21. septembra 1992 (Ú. v. ES L 282, 1992, s. 3) a nariadením (EHS) č. 3946/92 z 19. decembra 1992 (Ú. v. ES L 401, 1992, s. 1). Nariadenie č. 4028/86 a nariadenia, ktorými sa stanovujú podrobné pravidlá na jeho uplatnenie boli zrušené článkom 9 nariadenia Rady (EHS) č. 2080/93 z 20. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie (EHS) č. 2052/88, pokiaľ ide o finančný nástroj na usmerňovanie rybného hospodárstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 193, 1994, s. 1).

4. V rozhodnom čase boli podmienky a postupy poskytovania pomoci upravené v nariadení Komisie č. 1956/91, ktoré je v súčasnosti už tiež zrušené (ďalej len „nariadenie č. 1956/91") [4].

5. Podľa tohto nariadenia museli byť žiadosti o poskytnutie pomoci predložené Komisii prostredníctvom orgánov členského štátu, od ktorých sa vyžadovalo stanovisko k projektu spoločného podniku a úschova príslušnej podpornej dokumentácie (článok 1 nariadenia č. 1956/91).

6. Táto pomoc mohla mať rozličné formy. Jedna z týchto foriem spočívala v kapitálovom grante vyplácanom v dvoch splátkach: počiatočná platba vo výške nepresahujúcej 80 % celkovej sumy a druhá splátka vo výške zostatku (článok 5 nariadenia č. 1956/91).

7. Počas troch nasledujúcich rokov sa od príjemcov pomoci vyžadovalo, aby každých 12 mesiacov poslali Komisii pravidelnú správu o činnosti spoločného podniku, doplnenú o účtovné závierky a úradné dokumenty týkajúce sa rybolovu, vykládky a prekládky tovaru (článok 6 nariadenia č. 1956/91).

*Nariadenie č. 2988/95*

8. Na účel účinnej ochrany finančných záujmov Spoločenstva vo všetkých oblastiach, ktoré sú zahrnuté politikami Spoločenstva (odôvodnenie č. 3 a 4), prijala Rada nariadenie (ES, Euratom) č. 2988/95 (ďalej len „nariadenie č. 2988/95") [5], ktoré zavádza „všeobecnú úpravu týkajúcu sa jednotných kontrol a správnych opatrení a sankcií, ktoré sa týkajú protiprávneho konania s ohľadom na právo Spoločenstva" (článok 1 ods. 1 uvedeného nariadenia).

9. Podľa článku 1 ods. 2 nariadenia č 2988/95:

„Nezrovnalosť" je akékoľvek porušenie ustanovenia práva spoločenstva vyplývajúce z konania alebo opomenutia hospodárskeho subjektu, dôsledkom čoho je alebo by bolo poškodenie všeobecného rozpočtu spoločen-

4 — Nariadenie Komisie (EHS) č. 1956/91 z 21. júna 1991, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá na uplatnenie nariadenia č. 4028/86, pokiaľ ide o opatrenia na povzbudenie zakladania spoločných podnikov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 181, 1991, s. 1). Pokiaľ ide o podrobnosti týkajúce sa zrušenia nariadenia, pozri poznámku pod čiarou 3.

5 — Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, 1995, s. 1).

stiev alebo rozpočtov nimi spravovaných, buď zmenšením, alebo stratou výnosov plynúcich z vlastných zdrojov vyberaných priamo v mene spoločenstiev alebo neoprávnenou výdajovou položkou".

10. Článok 3 nariadenia stanovuje:

„1. Premlčacia doba konania [6] je štyri roky od času spáchania nezrovnalosti uvedenej v článku 1 ods. 1. Odvetvové predpisy však môžu ustanoviť kratšie obdobie, ktoré však nesmie byť kratšie ako tri roky.

V prípade pokračujúcej alebo opakujúcej sa nezrovnalosti, premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa nezrovnalosť skončila. V prípade mnohoročných programov plynie premlčacia doba až do úplného skončenia programu.

Premlčacia doba sa prerušuje [7] pri akomkoľvek akte príslušného orgánu, o ktorom je daná osoba upovedomená a týka sa vyšetrovania alebo právneho konania v súvislosti s nezrovnalosťou. Premlčacia doba začína plynúť znova po každom akte prerušenia.

Premlčanie sa však stane účinným najneskôr v deň, keď vyprší dvojnásobok premlčacej doby. [Premlčanie však nastane najneskôr v deň, keď uplynie doba rovnajúca sa dvojnásobku premlčacej doby — *neoficiálny preklad*] bez toho, aby príslušný orgán uložil sankciu, s výnimkou prípadu, keď bolo správne konanie prerušené v zmysle článku 6 ods. 1.

2. Lehota na vykonanie rozhodnutia ukladajúceho správnu sankciu je tri roky. Toto obdobie sa začína dňom, keď sa rozhodnutie stáva konečným.

Prípady prerušenia premlčacej doby a prerušenia správneho konania sú upravené príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho práva.

3. Členské štáty si zachovávajú možnosť uplatňovať obdobie dlhšie doby a lehoty ako tie, ktoré sú ustanovené v odsekoch 1 a 2 v tomto poradí."

6 — [Poznámka len pre taliansku verziu návrhov].

7 — [Poznámka len pre taliansku verziu návrhov].

## II — Skutkový stav a konanie

*Skutkové okolnosti*

11. Skutkový stav, ktorý bol základom žaloby, je popísaný v napadnutom rozsudku takto:

„11. V októbri 1991 predložila spoločnosť José Martí Peix SA (ďalej len ‚žalobca') prostredníctvom španielskych orgánov Komisii žiadosť o poskytnutie finančnej pomoci Spoločenstva podľa nariadenia č. 4028/86 na projekt založenia spoločného španielsko-angolského rybárskeho podniku. Tento projekt počítal s prevodom troch plavidiel, Pondal, Periloja a Sonia Rosal, na účel vykonávania rybolovných činností do vlastníctva spoločného podniku založeného žalobcom, portugalskou spoločnosťou Iberpesca - Sociedades de Pesca Ltda a angolským partnerom Empromar N'Gunza.

12. Rozhodnutím zo 16. decembra 1991 (ďalej len ‚rozhodnutie o poskytnutí pomoci') poskytla Komisia projektu uvedenému v predchádzajúcom bode (projekt SM/ESP/17/91, ďalej len ‚projekt') pomoc Spoločenstva v maximálnej sume 1 349 550 ECU. ...

13. V novembri 1992 bol založený a zapísaný do registra v Luande (Angola) spoločný podnik s obchodným menom Ibermar Empresa de Pesca Ltda. V decembri 1992 boli tri plavidlá spoločného podniku zaregistrované v prístave Luanda.

...

15. Dňa 18. mája 1993 bola Komisii prostredníctvom španielskych orgánov doručená žiadosť o výplatu prvej splátky pomoci, datovaná 10. mája 1993. K žiadosti bol priložený súbor dokumentov a potvrdení týkajúcich sa založenia spoločného podniku, registrácie plavidiel v prístave Luanda, ich výmazu z registra Spoločenstva a získania potrebných rybárskych licencií.

16. Dňa 24. júna 1993 vyplatila Komisia 80 % pomoci.

17. Dňa 20. mája 1994 poslal žalobca španielskym orgánom žiadosť o výplatu

zostávajúcej časti pomoci. K tejto žiadosti priložil prvú pravidelnú správu o činnosti týkajúcu sa obdobia od 20. apríla 1993 do 20. apríla 1994. V tejto správe sa okrem iného uvádzalo: „Naše dlhodobé ciele sa zmenili v dôsledku *potopenia sa plavidla Pondal 20. júla 1993.* ...".

18. Komisia... vyplatila zostávajúcu časť pomoci 14. septembra 1994.

19. Dňa 6. novembra 1995 bola Komisii doručená druhá pravidelná správa o činnosti s dátumom 19. júna 1995 týkajúca sa obdobia od 20. mája 1994 do 20. mája 1995. Táto správa sa zmieňovala o *potopení sa plavidla Pondal 20. júla 1993* a opisovala problémy, ku ktorým došlo v súvislosti s nahradením tohto plavidla v dôsledku neochoty angolských orgánov.

...

25. V septembri 1997 bola Komisii doručená tretia pravidelná správa o činnosti vzťahujúca sa na obdobie od 20. mája 1995 do 20. mája 1996. Táto správa obsahovala opis správania angolského partnera, ktoré bránilo vykonávaniu bežných rybolovných činností. V správe sa uvádzalo, že k poslednej vykládke rýb z Angoly došlo v marci 1995 a že s prihliadnutím na problémy vyplývajúce zo spomenutého správania sa partneri Spoločenstva rozhodli predať svoje podiely v spoločnom podniku angolskému partnerovi a spätne odkúpiť plavidlá, ktoré boli prevedené do projektu. Správa sa zmieňovala o tom, že po tejto spätnej kúpe boli *„plavidlá žalobcom prevedené do nigérijského prístavu, v ktorom boli až do roku 1996 podrobované opravám"* (kurzívou zvýraznil generálny advokát).

*Konanie pred podaním žaloby a napadnuté rozhodnutie*

12. Z napadnutého rozsudku tiež vyplýva, že listom z 26. júla 1999 oznámila Komisia žalobcovi a španielskym orgánom svoj zámer znížiť pomoc pôvodne poskytnutú projektu v súlade s článkom 44 nariadenia č. 4028/86. K uvedenému došlo z dôvodu, že „v rozpore s požiadavkami ustanovenými v tomto nariadení a v nariadení č. 1956/91 spoločný podnik nevyužíval rybolovné zdroje tretej krajiny uvedenej v rozhodnutí o poskytnutí pomoci po dobu troch rokov" [8].

8 — Bod 28.

13. Z doručených dokumentov bolo zrejmé, že plavidlo Pondal „vykonávalo činnosť *od 20. apríla do 20. júla 1993, keď sa potopilo,* teda tri mesiace", zatiaľ čo plavidlá Periloja a Sonia Rosal vykonávali činnosť „v angolských vodách v mene spoločného podniku od 20. apríla 1993 do 20. apríla 1994 a od 20. mája 1994 do 3. februára 1995, keď žalobca predal svoj podiel v spoločnom podniku, teda počas celkovej doby 21 mesiacov" [9].

— pripomenula, že „spoločnosti José Martí Peix SA... poskytla pomoc Spoločenstva vo výške 1 349 550 ECU na projekt založenia spoločného podniku v Angole" využívajúceho plavidlá „Pondal", „Periloja" a „Sonia Rosal" (odôvodnenie č. 1),

— konštatovala, že „plavidlo Pondal [sa potopilo] 13. januára 1993" (odôvodnenie č. 4),

14. Dňa 5. októbra 1999 poslal žalobca Komisii svoje pripomienky k uvedenému listu, ku ktorým priložil nové dokumenty.

— dospela k záveru, že príjemca pomoci sa dopustil vážnej nezrovnalosti tým, že Komisiu neinformoval o potopení sa plavidla Pondal vo svojej žiadosti o prvú splátku pomoci a následne v prvej správe uviedol, že k potopeniu došlo 20. júla 1993 (odôvodnenie č. 9),

15. Z týchto dokumentov vyplynulo, že v skutočnosti „došlo k potopeniu sa plavidla Pondal 13. januára 1993 a nie 20. júla 1993, ako žalobca informoval Komisiu" [10].

— uviedla, že Sonia Rosal a Periloja „[opustili] Angolu a [boli vymazané] z angolského registra v marci 1995". V rokoch 1995 a 1996 [nevykonávali] žiadnu činnosť" a v bližšie neuvedený deň boli prevedené „do Kamerunu bez predchádzajúceho súhlasu Komisie" (odôvodnenie č. 5),

16. Z tohto dôvodu prijala Komisia 19. marca 2001 napadnuté rozhodnutie, v ktorom:

9 — Bod 28. Kurzívou zvýraznil generálny advokát.
10 — Bod 32. Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

— zodpovedajúcim spôsobom znížila poskytnutú pomoc z 1 349 550 ECU na 710 030 EUR, pričom žalobcovi uložila, aby jej rozdiel vo výške 639 520 EUR do troch mesiacov nahradil (články 1 a 2).

*Žaloba na Súd prvého stupňa a napadnutý rozsudok*

17. Žalobou podanou 8. júna 2001 José Martí Peix, SA (ďalej len „Peix" alebo „žalobca") navrhol, aby Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie o znížení pomoci. Ako bolo možné očakávať, Komisia proti tomuto návrhu namietala.

18. Podľa napadnutého rozsudku na podporu svojej žaloby „uplatnil žalobca štyri žalobné dôvody": i) „premlčanie" skutočností vytýkaných mu v rozhodnutí; ii) „porušenie zásady náležitej starostlivosti a riadneho úradného postupu"; iii) nesprávne posúdenie a nesprávny výklad nariadenia č. 4028/86; iv) „porušenie zásady proporcionality" [11].

19. Na účely tohto konania je najdôležitejší prvý žalobný dôvod, v ktorom žalobca tvrdí, že „v čase prijatia [napadnutého rozhodnutia] boli skutočnosti, ktoré predstavovali dôvody pre zníženie pomoci, už premlčané" [12].

20. Pri posudzovaní tohto návrhu Súd prvého stupňa uviedol, že „článok 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 stanovuje pre začatie konania premlčaciu dobu v dĺžke ‚štyroch rokov, ktorá začína plynúť od času spáchania nezrovnalosti'" a ktorá sa vzťahuje tak na úmyselné nezrovnalosti a nezrovnalosti spôsobené nedbanlivosťou, ktoré mohli mať v súlade s článkom 5 nariadenia za následok uloženie správnej sankcie, ako aj na nezrovnalosti, ktoré odôvodňujú iba prijatie správneho opatrenia uvedeného v článku 4 nariadenia". Z tohto dôvodu Súd prvého stupňa rozhodol, že táto premlčacia doba sa „v prejednávanej veci uplatní na zistené nezrovnalosti" [13].

21. Po tomto závere Súd prvého stupňa pokračoval skúmaním, či nezrovnalosti týkajúce sa plavidla Pondal na jednej strane a plavidiel Periloja a Sonia Rosal na strane druhej boli skutočne premlčané.

22. Začínajúc s plavidlom Pondal, Súd prvého stupňa poznamenal, že „nezrovnalosť správne zistená v napadnutom rozhodnutí

11 — Bod 44.

12 — Bod 67.

13 — Body 78 a 79.

spočívala v skutočnosti, že žalobca najprv jeho potopenie zatajil a následne oznámil jeho nesprávny dátum" [14].

23. Podľa názoru Súdu prvého stupňa zakladali takéto konania „pokračujúcu nezrovnalosť v zmysle druhého pododseku článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95, pretože boli čo do svojej podstaty rovnaké, to znamená, že išlo o porušenie žalobcovej povinnosti poskytovať informácie a konať v súvislosti s týmto potopením v dobrej viere" [15].

24. Z tohto dôvodu „začala premlčacia doba plynúť „odo dňa, keď nezrovnalosť skončila", t. j. 5. októbra 1999, v deň, keď žalobca „po prvýkrát informoval Komisiu o presnom dátume potopenia, a to o 13. januári 1993" [16].

25. Za týchto okolností Súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca sa nemôže „dovolávať premlčania, pokiaľ ide o skutočnosti zistené v napadnutom rozhodnutí a týkajúce sa [plavidla Pondal]" [17].

26. Pokiaľ ide o plavidlá Periloja a Sonia Rosal, Súd prvého stupňa predovšetkým potvrdil, že „zistenie nezrovnalosti uvedenej v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu k [týmto plavidlám]" spočívalo v skutočnosti, že „v rozpore s požiadavkami ustanovenými v rozhodnutí o poskytnutí pomoci nevyužívali angolské vody počas obdobia troch rokov" [18].

27. Podľa názoru Súdu prvého stupňa tieto skutočnosti rovnako zakladali „pokračujúcu nezrovnalosť v zmysle druhého pododseku článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95, pretože pokračovali až do 20. mája 1996, čo je dátum, ktorý... označuje koniec povinného trojročného obdobia činnosti stanoveného pre tento podnik, a zároveň dátum, keď nezrovnalosť definitívne nadobudla podobu tvrdenú v napadnutom rozhodnutí, a to nevykonávanie činnosti v angolských vodách prostredníctvom týchto dvoch plavidiel po dobu 15 z 36 mesiacov tvoriacich vyššie uvedené obdobie". Z tohto dôvodu aj v tomto prípade začala premlčacia doba plynúť až odo „dňa, keď sa nezrovnalosť skončila", t. j. 20. mája 1996. [19]

28. Súd prvého stupňa následne uzavrel, že list Komisie žalobcovi z 26. júla 1999, v ktorom „ho Komisia informovala o začatí konania o zníženie pomoci v súvislosti

14 — Bod 81.
15 — Bod 81.
16 — Body 81 a 82.
17 — Bod 82.
18 — Bod 88.
19 — Bod 91.

s uvedenými nezrovnalosťami, okrem iného v súvislosti s činnosťou plavidiel Periloja a Sonia Rosal" predstavovalo „akt prerušujúci plynutie premlčacej doby v zmysle tretieho pododseku článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95" [20].

29. Na to Súd prvého stupňa poznamenal, že „dokonca aj v prípade, ak by na základe doslovného znenia prvého pododseku článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 mala štvorročná premlčacia doba v prípade pokračujúcej nezrovnalosti plynúť odo dňa, keď sa nezrovnalosť skončila, dokonca aj vtedy, keď sa príslušný orgán o tejto nezrovnalosti nedozvedel,.... odoslanie listu z 26. júla 1999, ku ktorému došlo pred uplynutím štvorročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť 20. mája 1996, jej plynutie prerušilo a spôsobilo plynutie novej štvorročnej premlčacej doby od 26. júla 1999". Z uvedeného plynie, že „v čase prijatia napadnutého rozhodnutia neboli skutočnosti zakladajúce nezrovnalosť v prípade plavidiel Periloja a Sonia Rosal ešte premlčané" [21].

30. S prihliadnutím na predchádzajúce úvahy Súd prvého stupňa neuznal námietku premlčania. Následne, po vyslovení nedôvodnosti zostávajúcich žalobných dôvodov, Súd prvého stupňa žalobu zamietol a uložil žalobcovi náhradu trov konania.

20 — Bod 93.

21 — Bod 94.

*Konanie na Súdnom dvore*

31. Podaním z 22. mája 2003 Peix navrhol, aby Súdny dvor vyslovil, že je odvolanie prípustné, zrušil napadnutý rozsudok a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania oboch stupňov.

32. Komisia, ktorá podala svoje vyjadrenie v súlade s článkom 115 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, bola proti tomuto návrhu.

33. Účastníci boli následne vypočutí na pojednávaní 10. júna 2004.

## III — Právny rozbor

34. Na podporu svojho odvolania uplatňuje Peix jediný odvolací dôvod, v ktorom tvrdí porušenie druhého pododseku článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 spočívajúce v nesprávnom výklade pojmu „pokračujúcej" nezrovnalosti.

35. Pri objasnení tohto dôvodu sa odvolateľ zaoberal osobitne nezrovnalosťou týkajúcou sa plavidla Pondal a nezrovnalosťou týkajúcou sa plavidiel Periloja a Sonia Rosal. Komisia vo svojom vyjadrení postupovala rovnako. V záujme jednoznačnosti výkladu budem preto vo svojom rozbore rešpektovať rovnakú štruktúru.

*O pokračujúcej povahe nezrovnalosti v prípade plavidla Pondal*

36. Odvolateľ tvrdí, že Súd prvého stupňa pochybil pri zistení, že nezrovnalosť týkajúca sa plavidla Pondal bola pokračujúca. Podľa jeho názoru oznámenie nesprávnej informácie príjemcom pomoci Spoločenstva zakladalo jednorazovú nezrovnalosť, ktorá sa skončila tým, že táto informácia bola odoslaná Komisii, a nie, ako sa domnieval Súd prvého stupňa, neskôr, keď Komisia zistila, že informácia nebola správna.

37. Podľa názoru Peix výklad uplatnený Súdom prvého stupňa, ktorý je v zjavnom rozpore s judikatúrou Súdneho dvora, ku ktorej sa vrátim (pozri bod 48 nižšie), porušuje zásadu právnej istoty, ktorá je garantovaná ustanoveniami upravujúcimi premlčaciu dobu. Ak by mala premlčacia doba plynúť až od času, keď Komisia nezrovnalosť zistila, časové limity ustanovené zákonodarcom by boli predlžované donekonečna, pretože by bolo nevyhnutné čakať až dovtedy, kým sa Komisia podujme, aby skontrolovala správnosť doručených informácií.

38. Odvolateľ napokon tvrdí, že napadnutý rozsudok je vnútorne rozporný. V bode 94 Súd prvého stupňa uznal, pokiaľ ide o prípad plavidiel Periloja a Sonia Rosal, že premlčacia doba mohla začať plynúť dokonca aj v prípade, keď príslušný orgán nevedel o nezrovnalosti, ktorej sa dopustil hospodársky subjekt.

39. Peix tvrdí, použijúc toto stanovisko na prípad plavidla Pondal, že premlčacia doba mala začať plynúť od 20. mája 1994, teda odo dňa, keď oznámil Komisii potopenie sa plavidla, a nie, ako to uzavrel Súd prvého stupňa, od 5. októbra 1999, keď Komisia zistila skutočný dátum udalosti.

40. Z tohto dôvodu bol podľa jeho názoru list z 26. júla 1999, v ktorom mu Komisia oznámila začatie konania o znížení pomoci, poslaný po uplynutí štvorročnej doby, a bol preto právne neúčinný, rovnako ako aj následné rozhodnutie o znížení pomoci vychádzajúce z informácie získanej prostredníctvom tohto listu.

41. K opačnému záveru dospela Komisia, ktorá tvrdí, že porušenie povinnosti dobromyseľného poskytovania informácií zo strany Peix neskončilo 20. mája 1994, keď došlo k prvému nesprávnemu oznámeniu o potopení sa plavidla Pondal, ale ako správne zistil Súd prvého stupňa, pokračovalo až do 5. októbra 1999, keď odvolateľ konečne oznámil skutočný dátum potopenia, a tak privodil zánik nezrovnalosti, ktorej sa dopustil. Z tohto dôvodu podľa názoru Komisie Súd prvého stupňa pri zistení, že nezrovnalosť bola pokračujúca, neporušil zásadu právnej istoty, ani neprehliadol judikatúru Súdneho dvora.

42. Pokiaľ ide o tvrdenie, že list z 26. júla 1999 bol právne neúčinný, Komisia predovšetkým uvádza, že toto tvrdenie je neprípustné z dôvodu, že bolo po prvýkrát uplatnené až v odvolaní pred Súdnym dvorom. Okrem toho, toto tvrdenie je nedôvodné z dôvodu, že uvedený list bol odoslaný pred uplynutím štvorročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť 5. októbra 1999.

43. Pokiaľ ide o posúdenie týchto návrhov, musím predovšetkým poznamenať, že podľa napadnutého rozsudku:

— žiadosť o výplatu prvej splátky pomoci doručená Komisii 18. mája 1993 neobsahovala žiadnu informáciu týkajúcu sa potopenia plavidla Pondal napriek skutočnosti, že k nemu došlo už *13. januára 1993*,

— v prvej pravidelnej správe o činnosti, ktorú Peix predložil 20. mája 1994, sa uvádzalo, že „k potopeniu sa plavidla Pondal [došlo] *20. júla 1993*",

— rovnakú informáciu obsahovala aj druhá pravidelná správa o činnosti z 19. júna 1995, ktorá znovu odkazovala na „potopenie sa plavidla Pondal *20. júla 1993*",

— až do 5. októbra 1999 Peix nepredložil žiadne dokumenty, z ktorých by vyplývalo, že v skutočnosti „došlo k potopeniu sa plavidla Pondal *13. januára 1993 a nie 20. júla 1993*". [22]

44. Môžem povedať, že podľa môjho názoru Súd prvého stupňa postupoval správne, keď za „pokračujúcu" nezrovnalosť považoval porušenie povinnosti zo strany Peix ako príjemcu pomoci „poskytovať Komisii infor-

22 — Body 15 až 32. Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

mácie, ktoré sú spoľahlivé, a nemôžu ju uviesť do omylu", aby tak Komisia mohla „zabezpečiť náležité využívanie fondov Spoločenstva" poskytovaných spoločným podnikom. [23]

45. Peix sa dopustil porušenia tejto povinnosti opakovaným konaním (uvedením nesprávneho dátumu potopenia) a predovšetkým opomenutím (neuvedením správneho dátumu), ktoré začalo dokonca skôr, ako začal spoločný podnik vykonávať rybolovné činnosti v Angole, a pokračovalo až do 5. októbra 1999, čo je dátum, keď odvolateľ predložil dokumenty, z ktorých vyplýval skutočný dátum potopenia sa plavidla Pondal. Z tohto dôvodu to bolo až 5. októbra 1999, keď nezrovnalosť skončila, a v súlade s druhým pododsekom článku 3 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 začala plynúť štvorročná premlčacia doba.

46. Nezdá sa mi, že tvrdenia odvolateľa tento záver akýmkoľvek spôsobom spochybňujú.

47. Predovšetkým sa nezdá, že by bol relevantný rozsudok vo veci Strawson, na ktorý poukazuje odvolateľ. [24]

48. V tejto veci bolo sporné to, či orgán, ktorý vykonal roku 1997 kontrolu, ktorá odhalila niekoľko nezrovnalostí, ku ktorým došlo v období od 1993 do 1997, mohol uložiť sankciu len za nezrovnalosť, ku ktorej došlo v roku vykonania kontroly, alebo aj za tie, ku ktorým došlo v predchádzajúcich rokoch.

49. V odpovedi na otázku predloženú v tejto veci Súdny dvor rozhodol, že právomoc príslušného orgánu ukladať sankcie sa vzťahuje aj na nezrovnalosti „týkajúce sa rokov predchádzajúcich roku, v ktorom boli tieto nezrovnalosti zistené, [ale] pod podmienkou rešpektovania premlčacej doby ustanovenej nariadením č. 2988/95" [25].

50. Súdny dvor sa tak obmedzil len na upresnenie, že právomoc orgánu ukladať sankcie je časovo obmedzená štvorročnou premlčacou dobou. Nijako sa však nevyjadril k pojmu „pokračujúcej" nezrovnalosti, ktorá je predmetom sporu v prejednávanej veci. Ako správne zdôrazniła Komisia, v uvedenej veci nebolo potrebné rozhodovať o tejto otázke, pretože k všetkým konaniam vytýkaným hospodárskemu subjektu došlo v období od 1993 do 1997 (rok kontroly), a teda v rámci štvorročnej doby ustanovenej nariadením č. 2988/95.

23 — Rozsudok z 24. januára 2002, Conserve Italia/Komisia, C-500/99 P, Zb. s. I-867, bod 100.

24 — Rozsudok z 19. novembra 2002, Strawson, C-304/00, Zb. s. I-10737 bod 49.

25 — Rozsudok vo veci Strawson, už citovaný, bod 52.

51. Rovnako možno namietať aj proti tomu, že plynutie premlčacej doby až odo dňa, keď príjemca pomoci Spoločenstva splní svoju povinnosť poskytovať informácie v dobrej viere, a tak privodí zánik nezrovnalosti, ktorej sa dopustil, by malo škodlivý dosah na „funkciu zabezpečenia právnej istoty", vlastnú každej premlčacej dobe. [26]

52. Ako Komisia správne poznamenáva, stanovenie začiatku plynutia doby od dátumu, keď nezrovnalosť skončila, je okrem toho, že je výslovne ustanovené nariadením č. 2988/95, s touto funkciou v úplnom súlade.

53. Podľa môjho názoru chráni predmetná zásada súkromnoprávne subjekty pri porušení povinností uložených právom Spoločenstva len po skončení protiprávneho stavu a nie v prípade, ak stále trvajú okolnosti, ktoré sú v rozpore s právom. Ako Komisia správne poznamenáva, z tohto dôvodu je na príjemcovi pomoci, aby sa rozhodol, či zotrvá v situácii, ktorá predstavuje nezrovnalosť, a podstúpi riziko predĺženia doby ustanovenej pre začatie konania kontrolných orgánov alebo či dodrží svoju povinnosť dobromyseľnosti a oznamovaciu povinnosť a získa tak istotu, že po uplynutí štvorročnej doby mu už nemožno uložiť žiadne opatrenie alebo sankciu.

54. Okrem toho, táto zásada existuje kvôli tomu, aby chránila súkromnoprávne subjekty s cieľom zabrániť „Komisii natrvalo odkladať výkon jej právomoci" [27]. To celkom zrejme predpokladá, že Komisia sa nachádza v situácii umožňujúcej jej výkon právomoci, čo však nie je prípad, keď príjemcovia pomoci Spoločenstva v rozpore so svojou jednoznačne formulovanou povinnosťou oznámia, pokiaľ ide o základné prvky projektu, ktorému sa poskytla pomoc, informáciu, ktorá je nespoľahlivá alebo vo všeobecnosti zameraná na uvedenie inštitúcie do omylu.

55. Napokon, pokiaľ ide o údajnú vnútornú rozpornosť napadnutého rozsudku, ktorý ako tvrdí odvolateľ, zaujal odlišný prístup v bodoch týkajúcich sa plavidiel Periloja a Sonia Rosal, vyhradzujem si právo neskôr preukázať, že žiadny vnútorný rozpor tu neexistuje (pozri bod 66 a nasl.).

56. Z vyššie vysvetlených dôvodov som dospel k záveru, že Súd prvého stupňa neporušil druhý pododsek článku 3 ods. 1

26 — Pozri rozsudok Súdneho dvora z 15. júla 1970, ACF Chemiefarma/Komisia, 41/69, Zb. s. 661, bod 19; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 17. októbra 1991, De Compte/Parlament, T-26/89, Zb. s. II-781, bod 68; z 15. septembra 1998, BFM a EFIM/Komisia, T-126/96 a T-127/96, Zb. s. II-3437, bod 67, a zo 17. septembra 2003, Neuss/Komisia, T-137/01, Zb. s. I-3103, bod 123.

27 — Pozri rozsudky zo 14. júla 1972, Geigy/Komisia, 52/96, Zb. s. 787, body 20 a 21; z 24. septembra 2002, Falck Spa a Acciaierie di Bolzano SpA/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, bod 140; z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia, C-298/00 P, Zb. s. I-4087, bod 90.

nariadenia č. 2988/95 tým, že porušenia týkajúce sa plavidla Pondal považoval za „pokračujúcu" nezrovnalosť a následne stanovil začiatok plynutia premlčacej doby na 5. október 1999, čo je dátum, keď nezrovnalosť skončila.

57. Z tohto dôvodu sa domnievam, bez toho, aby bolo potrebné zaoberať sa prípustnosťou návrhu, že tvrdenie odvolateľa o právnej neúčinnosti listu Komisie z 26. júla 1999 je zjavne nedôvodné. Na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľ, tento list nebol odoslaný po uplynutí premlčacej doby, ale dokonca skôr, ako začala plynúť.

58. Odvolací dôvod musí byť z tohto dôvodu v rozsahu, v akom sa týka plavidla Pondal, zamietnutý.

*O pokračujúcej povahe nezrovnalosti v prípade plavidiel Periloja a Sonia Rosal*

59. Podľa názoru odvolateľa je nezrovnalosť v prípade plavidiel Periloja a Sonia Rosal jednorazová a nie, ako rozhodol Súd prvého stupňa, pokračujúca, a bola ukončená, keď tieto plavidlá opustili angolské vody vo februári 1995. Peix tiež uvádza, že napadnutý rozsudok je vnútorne rozporný, pričom znovu tvrdí, že v bode 94 Súd prvého stupňa, spochybňujúc názor skôr vyjadrený vo vzťahu k plavidlu Pondal, uznal, že premlčacia doba mohla začať plynúť dokonca aj v prípade, keď príslušný orgán nevedel o existencii nezrovnalosti, ktorej sa dopustil hospodársky subjekt.

60. Komisia s uvedeným tvrdením nesúhlasí a trvá na tom, že nezrovnalosť, ktorej sa dopustil Peix, spočívajúca v prevode predmetných plavidiel do Kamerunu bez predchádzajúceho súhlasu a v nevyužívaní angolských vôd počas rokov 1995 a 1996, mala pokračujúcu povahu a trvala počas celého obdobia, keď tieto plavidlá nevykonávali činnosť v Angole.

61. Pokiaľ ide o mňa, musím uznať, že v tomto bode nie je rozsudok Súdu prvého stupňa celkom jasný. Pri vymedzení a určení nezrovnalostí týkajúcich sa plavidiel Periloja a Sonia Rosal sa Súd prvého stupňa pridržiava tak trochu pochybnej logiky.

62. Súd prvého stupňa totiž:

— po prvé, sústredením sa len na jediné z porušení zistených Komisiou

v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenie č. 5, pozri bod 17 vyššie) zisťuje, že „plavidlá Periloja a Sonia Rosal v rozpore s požiadavkami ustanovenými v rozhodnutí o poskytnutí pomoci nevyužívali angolské vody počas obdobia troch rokov" (bod 88),

63. Ako som už uviedol, odvolateľ nenapáda zistenie Súdu prvého stupňa týkajúce sa nezrovnalosti (spočívajúcej v nevyužívaní angolských vôd počas povinného trojročného obdobia), ale len označenie tejto nezrovnalosti ako pokračujúcej.

— po druhé, konštatuje, že uvedené porušenie zakladá pokračujúcu nezrovnalosť, ktorá skončila až 20. mája 1996, čo je dátum, ktorý označuje koniec povinného trojročného obdobia činnosti v Angole (bod 91),

64. Správnosť tohto tvrdenia nemožno podľa môjho názoru potvrdiť. Ako správne určil Súd prvého stupňa, nezrovnalosť začala vo februári 1995, keď predmetné plavidlá opustili Angolu, a celkom určite pokračovala až do 20. mája 1996, keď skončilo povinné trojročné obdobie rybolovu vo vodách tejto krajiny. Z tohto dôvodu nešlo o okamžité porušenie jednorazovej povinnosti zo strany Peix, ale o pokračujúce porušovanie povinnosti, ktorá mala byť dodržiavaná do stanoveného dátumu.

— napokon hypoteticky poznamenáva, že *„dokonca aj keby...* štvorročná premlčacia doba stanovená v tomto ustanovení mala v prípade pokračujúcej nezrovnalosti plynúť odo dňa, keď nezrovnalosť skončila, dokonca aj vtedy, keď príslušný orgán o tejto nezrovnalosti nevedel" [28], štvorročná premlčacia doba by aj tak neuplynula v dôsledku aktu prerušenia z 26. júla 1999 (bod 94).

65. Podľa môjho názoru je rovnako potrebné odmietnuť tvrdenie týkajúce sa vnútornej rozpornosti napadnutého rozsudku. Zdá sa mi, že v bode 94, napriek trochu nešťastnej formulácii, chcel Súd prvého stupňa len zdôrazniť, že dokonca aj v prípade, ak by sa premlčacia doba vykladala spôsobom, ktorý je pre odvolateľa najpriaznivejší, a to tak, že začína plynúť už pred oznámením skutočností týkajúcich sa plavidiel Periloja a Sonia Rosal Komisii, a teda skôr, ako sa Komisia dozvie o týchto skutočnostiach, napriek tomu by táto doba v dôsledku aktu prerušenia zo strany Komisie stále neuplynula.

28 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

66. Z tohto dôvodu ide o čisto hypotetické konštatovanie, ktoré nemá za cieľ akýmkoľvek spôsobom protirečiť iným častiam rozsudku, v ktorých Súd prvého stupňa vo vzťahu k plavidlu Pondal výslovne uvádza, že v prípade porušenia povinnosti poskytovať informácie v dobrej viere zo strany príjemcu pomoci Spoločenstva plynie premlčacia doba od času, keď príjemca poskytne Komisii správnu informáciu o existencii akýchkoľvek nových skutočností týkajúcich sa základných prvkov projektu, na ktorý sa poskytla pomoc.

67. Zdá sa mi, že takýto výklad rozhodnutia je podporovaný viacerými časťami napadnutého rozsudku naväzujúcimi na posúdenie ustanovení o premlčacej dobe.

68. V časti zaoberajúcej sa údajným porušením zásady proporcionality Súd prvého stupňa jednoznačnejšie uvádza, že vo vzťahu k plavidlám Periloja a Sonia Rosal sa Peix dopustil „vážneho porušenia základných povinností, ktoré sú nevyhnutné na fungovanie systému finančnej pomoci Spoločenstva v odvetví rybného hospodárstva", spočívajúceho nielen v nesplnení podmienky „využívania angolských rybolovných zdrojov prostredníctvom uvedených dvoch plavidiel počas trojročného obdobia", ale tiež v skutočnosti, že „počas približne dvoch rokov žiadateľ zatajoval skutočnosť, že tieto plavidlá opustili angolské vody" [29]. V skutočnosti „to bolo až v tretej pravidelnej správe o činnosti odoslanej Komisii v septembri 1997, v ktorej žiadateľ jasne uviedol, že k poslednej vykládke rýb z Angoly došlo v marci 1995... a že... žiadateľ previedol plavidlá do prístavu v Nigérii, kde sa až do roku 1996 podrobovali opravám" [30].

69. Z tohto dôvodu sa domnievam, že pri označení nezrovnalosti týkajúcej sa plavidiel Periloja a Sonia Rosal ako „pokračujúcej" nie je odôvodnenie Súdu prvého stupňa v rozpore s časťami napadnutého rozsudku, ktoré sa týkajú plavidla Pondal bez ohľadu na jeho nejasnosť a čisto hypotetické podmienky, za ktorých je formulované.

70. Z vyššie vysvetlených dôvodov dochádzam k záveru, že odvolací dôvod musí byť zamietnutý, aj pokiaľ ide o plavidlá Periloja a Sonia Rosal.

*Záverečné úvahy*

71. Z dôvodu, že považujem jediný odvolací dôvod uplatnený Peix za nedôvodný, nepovažujem za potrebné analyzovať alternatívne

29 — Bod 130.

30 — Bod 128.

návrhy uplatnené Komisiou, ktoré sa týkajú nemožnosti uplatnenia premlčacej doby stanovenej v článku 3 nariadenia č. 2988/95 na opatrenia pre náhradu súm, ktoré boli vyplatené vo vyššej sume, než patrila, a prerušenia premlčacej doby v dôsledku listu španielskych orgánov z 26. februára 1998.

72. Na záver navrhujem, aby Súdny dvor odvolanie v celom rozsahu zamietol.

## IV — O trovách

73. Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku, a s prihliadnutím na závery o zamietnutí odvolania, ku ktorým som dospel, sa domnievam, že Peix má byť zaviazaný na náhradu trov konania.

## V — Návrh

74. S prihliadnutím na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor:

„— zamietol odvolanie,

— zaviazal José Martí Peix SA na náhradu trov konania."